

митари да се кръстятъ, и рекохъ му: Учи-
телю, що да правимъ? (13) И той имъ рече:
«Не събирайте нищо повече отъ това що ви
е заповѣдано. (14) Питахъ го и военниятъ и
говорѣхъ: И ний що да правимъ? И рече
имъ: Не правите никому насилиство, „Чито
оклеветявайте; и доволни бѣдѣ съ запла-
тиѣ си.

(15) И като очакваше народътъ, и разми-
шлявахъ всички въ сърдцата си за Иоанна да
не би той да е Христостъ, (16) отговори Ио-
анънъ на всички и рече: «Азъ ви кръщавамъ
съ вода; но иде по силниятъ отъ мене, ко-
муто не съмъ достоинъ да развържъ ремъкътъ
на обущата му, той ще ви кръсти съ Духа
Святаго и съ огнь; (17) комуто лопатата е
въ ръката му, и ще отрѣбъ гумното си, и
ще събере пшеницата въ жигницата си; а
плѣвата ще изгори въ огнь неугасимъ. (18) И
съ много други поучения благовѣзвуваше
той на народа. (19) А Иродъ четверовласт-
никъ като се изобличаваше отъ него за
Иродиада жената на брата си Филиппа, и за
всичкитѣ други зливи що бѣ сториъл Иродъ,
(20) надъ всичко друго приложи и това, и
затвори Иоанна въ тъмница.

(21) И като се кръсти всички народъ,
покогато се кръсти Иисусъ и се молѣше от-
вори се небето, (22) и слизе Духъ Святъ
въ тѣлесенъ видъ като гълъбъ върхъ него; и
гласъ бил отъ небето който казаше: Ти си
Синъ мой възлюбленни; въ тебѣ благоволихъ.

(23) И самъ Иисусъ начиуваше да е Роко-
ло тридесетъ години; споредъ както го именѣ-
хъ бѣше синъ на Иосифъ, който бѣ синъ
Ииевътъ, (24) а Илий Маттатовъ, а Маттатъ
Левинътъ, а Левий Мелхинътъ, а Мелхий
Ианнаевътъ, а Ианна Иосифовъ, (25) а Иосифъ
Маттатиевътъ, а Маттатия Амосовъ, а Амос
Наумовътъ, а Наумъ Елиевътъ, а Елий Наг-
гоеевътъ, (26) а Наггей Маятовъ, а Маятъ
Маттатиевътъ, а Маттатия Семеневътъ, а Семей
Иосифовътъ, а Иосифъ Юдинътъ, (27) а Юда
Иоаниановътъ, а Иоанианъ Рисаевътъ, а Риса

Зоровавелътъ, а Зоровавель Салатилевъ, а
Салатиль Ниринътъ, (28) а Нирій Мелхи-
евъ, а Мелхий Аддивътъ, а Аддий Косамовъ,
а Косамъ Елмодамовъ, а Елмодамъ Ировъ,
(29) а Иро Иосиевъ, а Иосий Елиезеровъ, а
Елиезеръ Иоримовъ, а Норимъ Маттатовъ, а
Маттатъ Левинътъ, (30) а Левий Симеоновъ,
а Симеонъ Юдинъ, а Юда Иосифовъ, а Но-
сибо Ионановътъ, а Ионаиъ Елиакимовъ, (31) а
Елиакимъ Мелаевътъ, а Мела Манаиновъ, а
Манаинъ Маттатаевътъ, а Маттата тНата-
новътъ, а Натанъ УДавидовъ, (32) а Давидъ
Фиессеевъ, а Нессея Овидовъ, а Овидъ Воо-
зовътъ, а Воозъ Салмоновъ, а Салмонъ Наассо-
новътъ, (33) а Наассонъ Аминадавовъ, а Ами-
надавъ Арамовъ, а Арамъ Еромовъ, а Еромъ
Фаресовъ, а Фаресъ Юдинъ, (34) а Юда Я-
кововътъ, а Якосъ Исааковъ, а Исаакъ Авраа-
мовъ, а Авраамъ Таринъ, а Тара Нахоровъ,
(35) а Нахоръ Серуховъ, а Серухъ Рагавовъ,
а Рагавъ Фалековъ, а Фалекъ Еверовъ, а
Еверъ Салаевъ, (36) а Сала тКанановъ, а
Кананъ Арфаксадовъ, а Арфаксадъ Симовъ,
а Симъ Ноевъ, а Ноевъ Ламеховъ, (37) а Да-
мехъ Матусаловъ, а Матусаль Еноховъ, а
Енохъ Яредовъ, а Яредъ Малееловъ, а
Малеелъ Каинановъ, (38) а Каинанъ Ено-
совъ, а Еносъ Ситовъ, а Ситъ Адамовъ, а
Адамъ тБожий.

ГЛАВА 4.

А Иисусъ пълни съ Духа Святаго върна-
се отъ Иордантъ, и ботведенъ бил Духомъ
въ пустината; (2) и тамъ бѣше четиридесетъ
дни искушаванъ отъ диавола. «И не зде ни-
що прѣзъ тѣзи дни; и като се изминахъ тѣ,
напоконъ огладиѣ. (3) И рече му диаволътъ:
Ако си Синъ Божий, речи на този камикъ
да стане хлѣбъ. (4) И отговори му Иисусъ и
рече: «Писано е че: „не само съ хлѣбъ ще
живѣе човѣкъ, но съ всяко слово Божие.”»
(5) И като го възведе диаволъ на една
планина висока, показа му всичкитѣ царства

^и Гл. 19; 8.
^и Иех. 23; 1.
^и Мат. 3; 11.
^и Мих. 4; 12.
^о Мат. 14; 3.

^и Мат. 3; 13. Иоан.
1; 32.
р Виж. Числа 4; 3, 35,
39, 43, 47.
с Мат. 13; 55.
Иоан. 6; 42.
т Зах. 12; 12.

у 2 Цар. 5; 14.
1 Лѣт. 3; 5.
ф Руть 4; 18, и др.
1 Лѣт. 2; 10, и др.
х Бит. 11; 24, 26.
и Бит. 11; 12.
и Бит. 5; 6. 11; 10.

и Бит. 5; 1, 2. и Мар.
1; 12.
б Гл. 2; 27. Ст. 14.
и Иех. 34; 28.
3 Цар. 19; 8.
и Втор. 8; 3.